

Dosarul nr. 3ra-1288/16

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – V. Jomiru-Niculiță
Instanța de apel: CA Chișinău – M. Ciugureanu, Gr. Dașchevici, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

judecători

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Comisia Națională de Integritate în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oleg Efrim împotriva Comisiei Naționale de Integritate privind anularea actului de constatare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 27 februarie 2015 Oleg Efrim s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Naționale de Integritate privind anularea actului de constatare nr. 03/29 din 05 februarie 2015, prin care s-a constatat încălcarea regimului juridic al conflictului de interese.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că prin actul de constatare nr. 03/28 din 05 februarie 2015 Comisia Națională de Integritate a dispus suspendarea controlului în privința ministrului justiției Oleg Efrim, din motivul constatării încălcării regimului juridic al declarării veniturilor și proprietății pentru anul 2013 prin neindicarea în declarație a casei de locuit din s. Cornești, r-nul Ungheni, a apartamentului din str. Mircea cel Bătrîn, a autoturismului KIA Sportage, a 3 conturi bancare și 2 acțiuni cu valoare nominală de 10 lei la SA „Carmez”. Totodată, Comisia Națională de Integritate a informat despre faptul că la 05 februarie 2015 prin actul de constatare nr. 03/29 s-a stabilit încălcarea regimului juridic al conflictului de interese, exprimată prin semnarea deciziei nr. 17 din 09 iunie 2014 cu privire la refuzul înregistrării modificărilor în

statutul și programul politic al Partidului Popular Republican, în privința căruia ar avea un interes personal.

Oleg Efrim a menționat că potrivit actului de constatare nr. 03/29 din 05 februarie 2015 Comisia Națională de Integritate la 22 august 2014 a fost sesizată de avocatul Igor Șeremet privind eventuala încălcare a regimului juridic al conflictului de interese de către ministrul justiției, la emiterea deciziei nr. 17 cu privire la refuzul înregistrării modificărilor în statutul și programul politic ale Partidului Popular Republican. În vederea elucidării și examinării sesizării înaintate, Comisia Națională de Integritate a dispus inițierea controlului privind eventuala încălcare a regimului juridic al conflictului de interese de către Oleg Efrim, aprobând procesul – verbal nr. 03/173 din 08 octombrie 2014.

Reclamantul a susținut că Comisia Națională de Integritate a constatat că la 07 mai 2014 președintele Partidului Popular Republican Renato Usatîi a depus în adresa Ministerului Justiției cerere, privind adoptarea unei decizii prin care să fie înregistrate un șir de modificări în actele de constituire a Partidului reprezentat. Urmare a examinării cererii, Ministerul Justiției a stabilit unele derogări admise de Partidul Popular Republican și anume nerespectarea procedurii de convocare a Congresului Partidului. Ca rezultat la 09 iunie 2014 Ministerul Justiției a emis decizia nr. 17 cu privire la refuzul înregistrării modificărilor în statutul Partidului Popular Republican.

Reieșind din răspunsul Partidului Liberal Democrat din Moldova, parvenit în adresa Comisiei Naționale de Integritate la 31 ianuarie 2015 potrivit căruia Oleg Efrim este membru al Consiliului Național Politic al PLDM, Comisia Națională de Integritate a aplicat prevederile art. 2 al Legii cu privire la conflictul de interese, constatând încălcarea regimului juridic al conflictului de interese.

Comisia Națională de Integritate a concluzionat că Oleg Efrim în calitate sa de Ministru al Justiției a admis conflictul de interese în cazul în care, fiind în exercitarea atribuțiilor funcționale în calitate de ministru și avînd interes personal, care rezultă din relațiile sale sau afiliațiile personale cu partidele politice, a semnat decizia nr. 17 din 09 iunie 2014.

Oleg Efrim a considerat că Comisia Națională de Integritate la adoptarea actului de constatare nr. 03/29 din 05 februarie 2015 nu a stabilit cu certitudine circumstanțele reale ale speței examinate, nu a ținut cont de prevederile legale aplicabile speței, adoptînd o soluție contrară normelor legale. Astfel la examinarea dosarului de către Comisia Națională de Integritate cu privire la eventuala încălcare a regimului juridic al conflictului de interese exprimată prin semnarea deciziei nr. 17 din 09 iunie 2014, cu privire la refuzul înregistrării modificărilor în statutul și programul politic al Partidului Popular Republican, i-a fost încălcat dreptul la apărare, exprimat prin faptul că nu i s-a dat posibilitatea de a fi prezent în ședința în care a fost examinată chestiunea dată. Totodată Comisia Națională de Integritate nu a adus careva argumente plauzibile în vederea demonstrării admiterii conflictului de interese la semnarea deciziei nr. 17 din 09 iunie 2014.

Reclamantul a solicitat anularea actului de constatare nr. 03/29 din 05 februarie 2015, emis de Comisia Națională de Integritate, prin care s-a stabilit încălcarea regimului juridic al conflictului de interese.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 05 iunie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Oleg Efrim. S-a anulat actul de constatare nr. 03/29 din 05 februarie 2015, emis de Comisia Națională de Integritate (f.d. 86, 90 - 94).

La 30 iunie 2015 Comisia Națională de Integritate a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 05 iunie 2015, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral (f.d. 96, 102 - 107).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Comisia Națională de Integritate, s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 05 iunie 2015. În motivarea soluției s-a reținut corect concluzia primei instanțe cu privire la oportunitatea anulării actului de constatare nr. 03/29 din 05 februarie 2015 emis de Comisia Națională de Integritate, or potrivit celor stabilite în primă instanță și în instanța de apel, Comisia Națională de Integritate urma să examineze sesizarea avocatului Igor Șeremet nr. 251/1-08/14 din 21 august 2014 în termen de 30 zile lucrătoare din data primirii, data primirii fiind 22 august 2014, or termenul de 30 zile lucrătoare era expirat la data aprobării procesului – verbal nr. 03/173 din 08 octombrie 2014 de inițiere a controlului. Potrivit pct. 44 din Regulamentul Comisiei Naționale de Integritate adoptat prin Legea cu privire la Comisia Națională de Integritate nr. 180 din 19 decembrie 2011, comisia comunică imediat persoanei supuse controlului despre începerea procedurii de control, or, potrivit celor stabilite la 08 octombrie 2014 Comisia Națională de Integritate prin procesul – verbal nr. 03/173 a dispus inițierea controlului privind eventuala încălcare a regimului juridic al conflictului de interese și doar la 14 noiembrie 2014, Oleg Efrim a fost informat despre începerea procedurii de control. Respectiv primă instanță întemeiat a stabilit că Comisia Națională de Integritate a anunțat persoana supusă controlului despre începerea procedurii de control peste o perioadă de 37 zile, ceea ce nu se include în termenul prevăzut în regulamentul menționat. De asemenea instanța de apel a invocat și concluzia primei instanțe privind netemeinicia actului anulat, dat fiind faptul că nu a fost demonstrat conflictul de interese și nici care a fost interesul personal, material sau nematerial al intimatului la semnarea deciziei nr. 17 din 09 iunie 2014 (f.d. 142 - 150).

La 08 iulie 2016 Comisia Națională de Integritate a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 și hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 05 iunie 2015, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea integral (f.d. 153 - 159).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanța nu a aplicat legea materială care trebuia aplicată și a aplicat legea materială care nu trebuia să fie aplicată, la fel cum eronat a interpretat legea.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 09 martie 2016 și a fost expediată părților la 04 mai 2016 (f.d. 151). Recurentul a depus recurs la 08 iulie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

La 05 septembrie 2016 Oleg Efrim a depus referință la cererea de recurs înaintată de către Comisia Națională de Integritate, solicitînd respingerea acesteia ca inadmisibilă.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Comisia Națională de Integritate nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Comisia Națională de Integritate a invocat că instanța nu a aplicat legea materială care trebuia aplicată și a aplicat legea materială care nu trebuia să fie aplicată, la fel cum eronat a interpretat legea.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererile de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Comisia Națională de Integritate împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Comisia Națională de Integritate, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oleg Efrim împotriva Comisiei Naționale de Integritate privind anularea actului de constatare.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas